

טעות עובדי ע"ז הראשונים

עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלוקים
כי בדבר אשר זדו עליהם

כי בדבר אשר זדו עליהם – כתרגומו,
במים דימו לאבדם, והם נאבדו במים
(יה, א. רש"י)

יש לעיין מדוע רק נס זה ש"במים דימו
לאבדם, והם נאבדו במים" הוא אשר הכריח
את יתרו להכיר "כי גדול ה' מכל האלוקים"?

ויש לבאר זה ע"פ מ"ש הרמב"ם בריש
הל' ע"ז, דעובדי ע"ז הראשונים לא כפרו
במציאות הקב"ה ח"ו, כ"א אמרו שהקב"ה
נתן כוח לכוכבים ולמזלות להנהיג העולם
כרצונם, ולכן עבדו את הכוכבים והמזלות. אך
בוודאי גם הם הודו שביכולת הקב"ה לשלוט
ולהתגבר על הכוכבים והמזלות, שהרי הוא
זה שנתן להם את הכוח להנהיג את העולם.

ועפ"ז י"ל דאם עונש המצריים לא הי'
ע"י המים כ"א באופן אחר, עדיין הי' מקום
לטעות, שאין הקב"ה שליט על המים עצמם
שבהם "דימו לאבדם", כ"א שהקב"ה "גבר"
על כוח המים, וענש את המצריים.

אך מזה שנאבדו המצריים באותם מים
שדימו לאבדם, הוכח והוברר לכל, שאין
לכוחות הטבע כח מצ"ע כלל, והקב"ה הוא
המנהיגם בכל עת. ורק עי"ז בטלה הטעות
דעובדי ע"ז הראשונים. וק"ל.

(עי"פ לקו"ש חט"ז עמ' 200 ואילך)